

Piastowie i Jagiellonowie

(1384 - 1934 r.)

Do spraw polskich starała się ciągle mieszać. W 1343 roku brała udział w spisaniu z Krzyżakami traktatu kaliskiego, mocą którego król Kazimierz Wielki oddał Niemcom Pomorze i zobowiązał się za siebie i następców swoich, unicestwiać wszelkie zabiegi o

Cała Wielkopolska, Mazowsze, znaczna część Małopolski, postanowiły, na jeździe w Radomsku, w listopadzie 1382 r., obrać królem Ziemowita Piastę mazowieckiego; w lutym następnego roku, w Sieradzu, połączyła się z ziemowitczykami większość dawnych stronników córek Ludwika węgierskiego; przysłała właśnie wieść, że Jadwiga ma objąć sukcesję po ojcu w Polsce. Wyłonili się myśł swatania Jadwigi z Ziemowitem. Wydarzenia płynęły coraz szybszym nurtem i w czerwcu 1383 r., wśród najwyższego uniesienia narodu, w Sieradzu, arcybiskup gnieźnieński i uczestnicy tłumnego zjazdu wszech-

Z nauki i sztuki

Dziś wieczorem odegrane będzie przez zespół francuski arcydzieło Racine'a „Britannicus”.

— **Teatr krakowski w Krynicy.** Teatr im. J. Słowackiego w Krakowie gościnnie nasz występ w Krynicy otworzył najświeższą nowością polskiego repertuaru „Rzeczpospolita perogów”.

Na zdrzańskim Śląsku gine-
li ostatni Piastowie, nie wzorem
Merowingów albo Burbonów
odsunęci nie przez naród, lecz
przez dawne transakcje dyna-
styczne. W 1675 r., zmarł 15-letni
Jerzy, ostatni panujący Piast,
ks. na Brzegu, zapewne otruty.
Jego stryj, August ks. na Ligni-
cy, ostatni Piast, zmarł 14 maja
1679 r., wieku lat 52, pochowany
w Prieborn.

Dewiza tych ostatnich Pia-
stów na pieczęciach brzmiała:
„Wytwrale, książęco, prosto“

Z przykładów na inne języki znajdujemy tam po jednym: na angielski „Meleager” Wyspiańskiego przez Florence Noyes i George Rapall Noyes (Berkeley, California, 1933, University of California Press, co gwarantuje wykynny druk); na czeski — Ossendowskiego „Okrety zblakane” w autoryzowanym przekładzie Frantiska Vondračka (Praha 1934, „Novina”), jako tom XII pism wybranych Ossendowskiego, i Wład. Umilńskiego poświęcił dla młodzieży „W kranie

W innym dzienniku, wychodzącym w Bukareszcie w języku francuskim p. t., „Independence Roumaine” pojawił się feljeton pióra A. Salles, przewodniczącego Stow. France Pologne z Ljonu, p. t. „Stulecie epopei mickiewiczowskiej”, „Messire Thadee”. Autor opowiada o pobocie Mickiewicza w Paryżu i o genezie arcydzieła, które stało się dla dręczonego nostałgą wygnanca niejako odskocznią. Była to jakby podróż imaginacyjna do utraconej ojczyzny. „Messire Thadee” to zwierciadło dawnej Polski z jej piękną przyrodą, osobliewi, a pełnemi wdziedku tradycjami. Salles dodaje, że ta jedyna na przestrzeni paru wieków epopeja europejska jest zarazem epopeją napoleońską, pomimo, że postać cesarza zjawia się w niej przełotnie, jak wizja. „Klimat owego poematu — pisze Salles — wyraża się oczekiwaniami Napoleona”. Toteż Francja, gdzie po raz pierwszy Pan Tadeusz pojawił się na półkach księgarskich przyłączyła się do uroczystych obchodów, związanych ze stuletnią rocznicą powstania polskiej epopei, która świadczy o trwałości i ciągłości przyjaźni francusko-polskiej”.

DLUGA PODRÓŻ MINIE NIE-
POSTRZĘŻENIE — GDY ZABIE-
RZESZ DO WAGONU CIEKAWY
DZIENNIKI I CZASOPISMA.